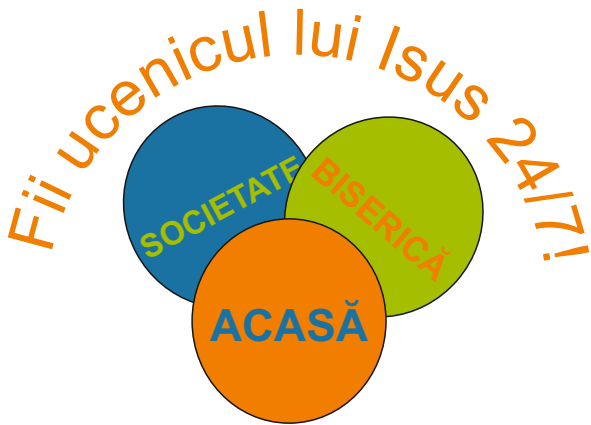

UCENICIZARE

TIT
AN

2019

Apoi (Isus) a zis tuturor:

*Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine,
să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze. Luca 9:23*

Ucenicia în școala lui Isus este o ucenicie continuă 24/7.

ACASĂ ești ucenicul lui Isus.

LA BISERICĂ ești ucenicul lui Isus.

ÎN SOCIETATE ești ucenicul lui Isus.

Ucenicul lui Isus nu trebuie să uite niciodată că urmează un Învățător care a dus o cruce în spate. „Ajunge ucenicului să fie ca Învățătorul său... și dacă pomului verde i s-a făcut așa, ce i se va face celui uscat?” Dacă Învățătorul a dus crucea pe calea îngustă Dolorosa, și ucenicul este chemat să ducă crucea pe calea îngustă trasată de Mântuitorul lui. Ucenicul sau discipolul este prin definiție o persoană disciplinată, care practică în fiecare zi acele discipline spirituale, care îl ajută să se lepede de sine și să devină mai asemănător Învățătorului său, urmându-L în fiecare zi.

Crucea pe care ucenicul este chemat să o poarte în fiecare zi poate fi interpretată în mai multe feluri și poate avea diverse implicații practice. Ceea ce ne propunem prin acest curs de ucenicizare este să practicăm disciplinele spirituale, nu ca un scop în sine, ci ca un mijloc prin care să fim transformați de Dumnezeu în asemănarea Fiului Său. Crucea uceniei nu înseamnă în primul rând o asprime față de trup, ci mai ales a cultiva în viața creștină lucrarea Duhului: „dacă **prin Duhul** faceți să moară faptele trupului, veți trăi” (Romani 8:13).

Duhul ne ajută să omorâm faptele trupului disciplinându-ne în: studierea, înțelegerea și aplicarea Cuvântului, perseverarea în rugăciune, ucenicizarea 1:1 și evanghelizarea ca mod de viață.

...să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze...

RUGĂCIUNEA

„Rugați-vă unii pentru alții...”

- Pentru membrii grupului
- Pentru alte cauze

UCENICIZAREA 1:1

EVANGHELIZAREA

„Mergând faceți ucenici...” prin:

- Mărturia vieții
- Mărturisirea cu gura, implicarea în misiune și evenimente evanghelistice

„Purtați-vă sarcinile unii altora...”

„Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune...”

- Dragoste
- Disciplină

„...Să se țină de Cuvântul adevărat, care este potrivit cu învățătura...”

- Înțelegerea mesajului din Epistola către Tit(an)
- Aplicarea Cuvântului înțeles

CUVÂNTUL

LECȚIA 8

Tit 2:3-4a

ROAGĂ-TE! (acasă)

- Fii mulțumitor pentru că ai încheiat două luni de ucenicizare.
- Fii mulțumitor pentru ucenicul 1:1.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grupul tău pe nume.
- Cere perseverență și har în cele trei luni care au rămas.

STUDIAZĂ CUVÂNTUL! (acasă)

- Citește „învățătura sănătoasă” din Tit 1:16-2:10.
- Studiază Tit 2:3-4a cu ajutorul explicațiilor din acest ghid.
- Completează spațiile libere cu răspunsurile tale.
- Aplică ce ai înțeles și pregătește-te să povestești la grup.

„Spune că **femeile în vârstă trebuie**
să aibă

o purtare cuviincioasă,
să nu fie nici clevetitoare,
nici dedate la vin;

să învețe pe alții ce este bine...

„Spune că”

Continuă să spui... nu te opri la bătrâni. Nu e suficient.

„Femeile în vârstă trebuie”

Familia este formată din bărbat și femeie. Este important ca bătrânii bărbați să-și păstreze demnitatea și să dovedească maturitate. Acasă însă femeile în vârstă (matroanele) nu aveau o mai mică influență decât bătrânii. Ele coordonau de multe ori gospodăria, bărbații fiind implicați și în afara casei (comerț, război, filosofie

etc.). De aceea și femeile bătrâne trebuie să fie modele creștine pentru cei din casă. Pavel subliniază trei domenii din viața femeilor bătrâne în care ar trebui să fie exemplu demn de urmat.

„să aibă o purtare”

În primul rând, accentul cade, în privința femeilor, pe purtarea lor de acasă, nu pe cuvintele lor. Compară cu 1 Petru 3:1-6.

Cu ce fel de purtare poate o soție să câștige inima soțului? Dați exemple concrete.

Dați un exemplu de situație în care un anumit fel de purtare sau atitudine a contat mai mult decât vorbele.

De ce nu le place bărbaților cicăleala?

„cuviiincioasă” (*hieroprepes*)

Termenul tradus prin „cuviiincioasă” sau „reverențioasă” este format din două cuvinte: *hieron*, care înseamnă „templu, loc sacru” și *prepo*, care înseamnă „potrivit, adecvat”. Termenul acesta apare doar o singură dată în tot Noul Testament, aici în Tit 2:3. Ideea transmisă prin acest termen este că femeile trebuie să se poarte acasă ca și cum ele ar fi preotese, iar casa lor un templu, un loc sacru. Femeile în vârstă trebuie să se poarte ca și cum ar fi continuu în prezența lui Dumnezeu și să faciliteze în casa lor o atmosferă sacră. Dacă bărbații au un rol important în conducerea spirituală a bisericii, ca prezbiteri, femeile au un rol foarte important acasă.

Te-ai gândit vreodată la casa ta ca la un loc sacru? De ce?

Cum ar trebui să fie purtarea dvs. ca femeie, astfel încât să transmiteți celor din casă că locuiți într-un templu, în prezența permanentă a lui Dumnezeu? Dați câteva exemple.

Faceți ceva săptămâna aceasta prin care să transmiteți celor din casa dvs. că Domnul este prezent acolo.

Folosiți Săptămâna Mare și Paștele pentru a evidenția prezența Domnului în casa dvs. Scrieți mai jos ideile pe care vi le dă Domnul.

În al doilea rând, Pavel atrage atenția asupra a două păcate în care pot cădea foarte ușor femeile: vorbirea de rău (bârfa, clevetirea) și consumul de alcool (beția). Bârfa și beția.

„să nu fie nici clevetitoare” (*diabolous*)

Termenul folosit de Noul Testament pentru bârfitor este *diabolos*, de unde noi avem cuvântul „diavol”. Cuvântul grecesc este format (bineînțeles:-) din două cuvinte: *dia* și *ballo*, care împreună înseamnă literal „a arunca peste, spre”... cu pietre sau cu vorbe. Termenul era folosit pentru calomniatori, cei care aruncau cu noroi în alții, cu acuzații false, ca să denigreze pe cineva. Este folosit pentru diavolul care este numit în Apocalipsa „diavolul, Satana... acuzatorul fraților noștri”(Apocalipsa 12:9, 10).

Femeile sunt predispuse la bârfă, pentru că le place să arunce cu vorbele... vorbesc mult. De aceea și riscul de a vorbi de rău este mai mare. Nu înseamnă că bărbații nu cad și ei în aceste păcate. De la această vorbire de rău diabolică apare cearta, dezbinarea, tulburarea în familie, în biserică și în orice comunitate.

Ori de câte ori bârfești pe cineva ești diabolică! Semeni cu diavolul. În loc să ai o purtare cuviincioasă, ca o veritabilă preoteasă a Domnului, devii diabolică prin vorbirea de rău.

Declară înaintea Domnului toleranță zero față de bârfă în viața ta. Biblia ne poruncește: „Nu vă vorbiți de rău unii pe alții fraților...” și surorilor! (Iacov 4:11).

Caută și alte pasaje din Biblie care vorbesc despre bârfă, clevetire, vorbire de rău.

Pocăiește-te săptămâna aceasta pentru toate bârfele pe care le-ai spus sau ascultat.

Vorbește de bine săptămâna aceasta persoanele pe care ești ispitit/ă să le vorbești de rău.

Dacă chiar vrei să te lecuiești de bârfă, du-te la persoane pe care le-ai bârfit și mărturisește-le păcatul acesta și roagă-le să te ierte. S-ar putea să nu-ți ajungă o săptămână, continuă și săptămâna cealaltă.

„nici dedate la vin”

Prezbiterii nu trebuie să fie dedați la vin (1:7). Același standard stabilește Dumnezeu și pentru femeile bătrâne, preotesele casei. Când se întâlnesc două femei pot sta la un pahar de vorbă, dar și la unul de vin. Și cu cât beau mai mult vin, cu atât au chef de vorbă mai tare și au șansa să bârfească mai mult.

De ce crezi că unele femei ajung să consume alcool și chiar să se îmbete?

Ia o hotărâre fermă în legătură cu alcoolul și ține-te de ce ai hotărât.

„să învețe pe alții ce este bine”

În al treilea rând, în loc să folosească gura și limba pentru a bârfi, Pavel zice că femeile în vârstă trebuie să învețe pe alții ce este bine.

Observați că mai întâi le cere „purtare reverențioasă” în familie ca într-un templu, abia după aceea le cere să învețe pe alții. Aceasta este ordinea corectă: mai întâi ești tu ucenic, apoi faci alți ucenici. Întâi fapte, apoi vorbe.

Pe cine să învețe? Cu siguranță pe cei din casa ei, în special pe copii și nepoți. Dar Pavel dă și un exemplu concret: „pe femeile mai tinere”. Observați că Pavel îi cere lui Tit să învețe pe bătrâni, pe femeile în vârstă, pe tineri, pe sclavi, dar NU pe femeile tinere. De ce?

De ce femeile bătrâne să le învețe pe femeile tinere și nu Tit?

Pavel e conștient de riscul la care sunt expuse femeile tinere (căsătorite sau necăsătorite, chiar văduve cf. 1 Timotei 5:11-13) când stau în fața unui predicator tânăr, talentat, hăruiat de Dumnezeu. Și în aceeași măsură riscurile la care este expus predicatorul tânăr (necăsătorit și chiar căsătorit) când le învață pe niște tinere femei.

Câtă nevoie este de femei cu purtare cuviincioasă, neclevetitoare, care să le învețe pe alte femei mai tinere din experiența lor de viață, de credință, de familie.

Dacă ești femeie tânără, roagă-te și caută femei cu mai multă experiență de la care să înveți.

Dacă sunteți femeie în vârstă, apropiați-vă de femeile mai tinere și învățați-le din experiența dvs. de viață creștină.

CONTACTEAZĂ ucenicul 1:1

- Spune-i că te-ai rugat pentru el. Roagă-te înainte, ca să nu minți!
- Cere-i noi motive de rugăciune.
- Întreabă-l dacă și-a pregătit studiul și ce aplicații a găsit.

EVANGHELIZARE

Fii cel dintâi în fapte bune acasă. Trăiește Evanghelia!

LA SLUJBA PUBLICĂ DE DUMINICĂ DIMINEAȚA

- Vino la timp.
- Vino pregătit să te închini.
- Roagă-te cu pasiune.
- Cântă din toată inima.
- Ascultă cu atenție.
- Slujește-i pe frații tăi.

LA GRUPUL DE UCENICIZARE

- Vino la timp și cu consecvență.
- Vino pregătit să dai și să primești.
- Împărtășește motive de rugăciune.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grup.
- Participă la studiu, împărtășind aplicațiile pe care le-ai găsit.
- Slujește împreună cu ceilalți ucenici.
- Roagă-te și invită prieteni la grup pentru a auzi evanghelia.

LA ȘCOALĂ. LA SERVICIU. LA PIATĂ. ÎNTRE VECINI. ÎNTRE PRIETENI.

- Fii cel dintâi în fapte bune!
- Mărturisește-ți credința ta prin fapte.
- Roagă-te pentru ocazii de a spune despre credința ta.
- Împărtășește evanghelia unei persoane în săptămâna aceasta.

LECȚIA 9

Tit 1:4b-5

ROAGĂ-TE! (acasă)

- Fii mulțumitor pentru că ai încheiat două luni de ucenicizare.
- Fii mulțumitor pentru ucenicul 1:1.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grupul tău pe nume.
- Cere perseverență și har în cele trei luni care au rămas.

STUDIAZĂ CUVÂNTUL! (acasă)

- Citește „învățătura sănătoasă” din Tit 1:16-2:10.
- Studiază Tit 2:4b-5 cu ajutorul explicațiilor din acest ghid.
- Completează spațiile libere cu răspunsurile tale.
- Aplică ce ai înțeles și pregătește-te să povestești la grup.

„ca să **învețe** pe femeile mai tinere
să-și iubească bărbații și
(să-și iubească) copiii
să fie cumpătate
cu viața curată
să-și vadă de treburile casei
să fie bune
supuse bărbaților lor

pentru ca

să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu.”

Pavel continuă ideea comunicării și a învățării între generații. Ce să le învețe femeile în vârstă pe cele tinere? Cum să le învețe? De ce să le învețe?

Acestea sunt întrebări la care Pavel răspunde prin versetele următoare.

„ca să învețe pe femeile mai tinere”

Termenul „să învețe” folosit de Pavel nu este cel folosit pentru „a învăța” teoretic (*didaskalo*), ci un termen folosit pentru „antrenamentul” practic (*sophronizosin*). Femeile în vârstă sunt ca niște antrenoare, care își predau abilitățile dobândite de-a lungul vieții pentru a le ajuta pe femeile tinere să atingă cel puțin performanțele lor. Pavel nu le vede pe femeile în vârstă ca pe niște profesoare la catedră predând un curs academic unei clase de tinere femei novice. El le vede ca pe niște antrenoare în teren, în mijlocul jucătoarelor mai tinere.

Crezi că sunt dispuse femeile mai tinere să învețe de la cele mai în vârstă? De ce?

Caută o soție credincioasă cu mai mulți ani de căsnicie și învață din experiența ei de soție credincioasă.

Caută o mamă cu mai mulți copii sau cu copii mai mari decât ai tăi și care sunt credincioși; învață din experiența ei.

„să-și iubească bărbații și (să-și iubească) copiii”

În original se repetă verbul „să-și iubească”. Femeile tinere trebuie să învețe cum să-și iubească soții specific și cum să-și iubească în mod diferit copiii. Nu poți să-ți iubești soțul ca o mamă, ca pe copilul tău. După cum nu trebuie să-ți iubești copilul ca pe partenerul tău.

Multe familii s-au destrămat atunci când au venit copiii, pentru că soția și-a direcționat toată afecțiunea spre copil și și-a neglijat soțul. Femeile care au depășit aceste stadii să le învețe pe cele mai tinere să nu facă aceste greșeli.

Crezi că o soție poate învăța să iubească? De la cine?

Cum crezi că poți învăța să-ți iubești soțul/copiii?

Dă exemple de persoane sau cărți din care ai învățat cum să-ți iubești soțul/soția, respectiv copiii.

Antrenează-te săptămâna aceasta în arta de a-ți iubi soțul/soția. Citește cărți bune. Vorbește cu soții experimentate. Împărtășește cu ce te confrunți. Și alte soții au trecut prin ce treci tu. Nu trebuie să redescoperi roata dacă a fost deja descoperită.

A te antrena înseamnă să reușești să controlezi mișcările, să îți formezi niște deprinderi. Dragoste înseamnă mai mult slujire și sacrificiu decât emoție și romantism. Învață din Biblie ce înseamnă dragostea adevărată.

Dați exemple de pasaje biblice care vorbesc despre iubirea soțului/soției și a copiilor.

„să fie cumpătate”

Femeile tinere trebuie să fie antrenate de femeile mai în vârstă să fie cumpătate, să se stăpânească. Pentru asta trebuie să dea dovadă ele însele de cumpătate și să se dea drept exemplu de viață.

În ce domenii crezi că au nevoie femeile creștine de cumpătate?

Cum recunoști o femeie necumpătată?

Ce poți face practic pentru a fi mai echilibrată în vorbire, reacții, emoții etc.?

„cu viața curată”

Femeile tinere trebuie să fie antrenate de femeile mai în vârstă să-și păstreze viața curată. Sunt atâtea gunoaie care pot întina mintea și sufletul unei femei.

Ce poate întina foarte ușor mintea unei femei creștine de astăzi?

Cum se poate păzi o femeie creștină de ceea ce o poate murdări sufletește?

Cum îți poți curăța mintea și sufletul dacă au fost întinate?

„să-și vadă de treburile casei”

Femeile tinere trebuie să fie antrenate de femeile mai în vârstă să-și vadă de treburile casei. Asta nu înseamnă neapărat că trebuie să fie casnice sau că li se interzice o profesie/carieră. Pavel vrea să spună că dacă o femeie a acceptat provocarea căsătoriei și are soț și copii, atunci trebuie să-i iubească și să-și iubească căminul. Să lucreze la căminul ei. „Femeia înțeleaptă își zidește casa cu mâinile ei”. (Proverbe 14:1). Ceea ce combate Pavel aici nu este profesionalizarea femeii, ci lenevia și hoinăreala din casă-n casă fără rost, neglijându-și propria casă (vezi 1 Timotei 5:13).

Citește Proverbe 31:10-31. Serie ce înveți despre relația femeii căsătorite cu soțul, copiii și căminul ei.

În ce situații îți este cel mai greu să fii supusă soțului tău?

Ce ar trebui să facă soțul tău ca să-ți fie mai ușor să-i fii supusă?

De ce tot acest antrenament dificil și complex?

„pentru ca

să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu.”

Motivația puternică și interioară face diferența dintre mediocritate și performanță. Femeile tinere trebuie să fie bine antrenate și puternic motivate. Antrenate de femeile credincioase în vârstă și motivate de Cuvântul lui Dumnezeu.

Pavel ne învață CUM să ne purtăm în familie, dar și DE CE. Cea mai puternică motivație pentru trăirea creștină trebuie să fie onoarea lui Dumnezeu și a Cuvântului Său.

Cine din familia ta ar putea vorbi de rău Cuvântul lui Dumnezeu, dacă tu nu ești o femeie credincioasă, așa cum ne învață Pavel?

Povestește o situație din viața ta în care ai greșit și cineva a vorbit de rău Cuvântul lui Dumnezeu din cauza ta.

CONTACTEAZĂ ucenicul 1:1

- Spune-i că te-ai rugat pentru el. Roagă-te înainte, ca să nu minți!
- Cere-i noi motive de rugăciune.
- Întreabă-l dacă și-a pregătit studiul și ce aplicații a găsit.

EVANGHELIZARE

Fii cel dintâi în fapte bune acasă. Trăiește Evanghelia!

LA SLUJBA PUBLICĂ DE DUMINICĂ DIMINEAȚA

- Vino la timp.
- Vino pregătit să te închini.
- Roagă-te cu pasiune.
- Cântă din toată inima.
- Ascultă cu atenție.
- Slujește-i pe frații tăi.

LA GRUPUL DE UCENICIZARE

- Vino la timp și cu consecvență.
- Vino pregătit să dai și să primești.
- Împărtășește motive de rugăciune.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grup.
- Participă la studiu, împărtășind aplicațiile pe care le-ai găsit.
- Slujește împreună cu ceilalți ucenici.
- Roagă-te și invită prieteni la grup pentru a auzi evanghelia.

LA ȘCOALĂ. LA SERVICIU. LA PIAȚĂ. ÎNTRE VECINI. ÎNTRE PRIETENI.

- Fii cel dintâi în fapte bune!
- Mărturisește-ți credința ta prin fapte.
- Roagă-te pentru ocazii de a spune despre credința ta.
- Împărtășește evanghelia unei persoane

LECȚIA 10

Tit 1:6-8

ROAGĂ-TE! (acasă)

- Fii mulțumitor pentru că ai încheiat două luni de ucenicizare.
- Fii mulțumitor pentru ucenicul 1:1.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grupul tău pe nume.
- Cere perseverență și har în cele trei luni care au rămas.

STUDIAZĂ CUVÂNTUL! (acasă)

- Citește „învățătura sănătoasă” din Tit 1:16-2:10.
- Studiază Tit 2:6-8 cu ajutorul explicațiilor din acest ghid.
- Completează spațiile libere cu răspunsurile tale.
- Aplică ce ai înțeles și pregătește-te să povestești la grup.

„Sfătuiește, de asemenea, **pe tineri**
să fie **cumpătați**
și dă-te **pe tine însuși pildă**
de **fapte bune**, în toate privințele.

Iar în **învățatură**
dă dovadă
de curăție,
de vrednicie,
de vorbire sănătoasă și fără cusur

ca **potrivnicul**
să rămână de rușine și
să nu poată să spună nimic rău de noi.”

După ce îi spune mesajul pentru bătrâni, apoi pentru femeile în vârstă și pentru cele tinere, Pavel îi transmite lui Tit mesajul pentru tineri și pentru el însuși. Ce să-i sfătuiască pe tineri?

Observați că pentru bătrâni, femei în vârstă și cele tinere Tit trebuie simplu „să spună” ce trebuie să facă, cum trebuie să fie și de ce. Când li se adresează tinerilor, Tit trebuie să schimbe ceva: nu mai este suficient să spună, ci trebuie să-i „îndemne”, „să-i sfătuiască”. Termenul folosit de Pavel este *parakaleo* format din două cuvinte: *para* („alături”, „aproape”) și *kaleo* („a chema”). Acest termen însemna „a chema personal, a implora, a sfătui, a îndemna”. Este mai mult decât „a spune”, „a vorbi”. Tinerii trebuie chemați aproape, îndemnați, provocați uneori.

De ce crezi că trebuie acordată o grijă specială tinerilor, spre deosebire de adulți?

Ce au tinerii în plus și ce le lipsește?

Ce poți face pentru tinerii din familia/anturajul tău pentru a primi ce le spui?

„să fie cumpătați” (*sophronein*)

În mod surprinzător, Pavel are un singur sfat pentru tineri: „să fie cumpătați”! Același îndemn îl dă Pavel prezbiterilor (1:8) și bătrânilor (2:2) și femeilor (2:5). Termenul grecesc înseamnă „stăpânire de sine”, „judecată echilibrată” și „viață disciplinată”.

Tinerii sunt chemați și sfătuiți un singur lucru: să fie echilibrați, să nu alunece în extreme, să dea dovadă de autocontrol (în ce privește vorbirea, comportamentul, ambiția, poftele trupești etc.). Tinerii creștini trebuie să cultive castitatea înainte de căsătorie și fidelitatea după căsătorie.

Este oare posibil să existe tineri cumpătați? Nu este contradicție în termeni? De ce?

Dacă Pavel îi cere lui Tit să-i sfătuiască pe tineri astfel, înseamnă că este posibil. Pavel nu ar fi cerut ceva imposibil.

Dați exemple de extreme spre care se duc tinerii.

De ce crezi că tinerii pendulează între extreme și le este greu uneori să găsească echilibrul?

Cum crezi că îi poți ajuta pe tineri să aibă o gândire și o viață echilibrată?

Pentru a-i ajuta pe tineri, Pavel îi cere lui Tit să le fie exemplu.

„și dă-te pe tine însuți pildă”

Tinerii au nevoie de modele. Ei caută exemple, eroi. Pentru a avea impact în viața tinerilor, Tit trebuie să fie exemplar în toate privințele. Pavel se dă pe sine însuși exemplu (1 Corinteni 11:1) și de asemenea îi cere lui Timotei să fie un exemplu (1 Timotei 4:12). Pavel vorbește și despre modele din Vechiul Testament care ne slujesc nouă drept exemple din care să luăm învățătură (1 Corinteni 10:6-11). Dar Pavel nu vrea ca noi să avem doar modele moarte, ci și exemple vii.

De ce crezi că tinerii au nevoie de modele?

Povestește despre cineva pe care ți l-ai luat ca exemplu și de ce.

„de fapte bune, în toate privințele.”

Pavel reafirmă principiul biblic: „puternic în fapte și cuvinte” (Luca 24:19; Fapte 1:1). Întâi faptele, apoi învățătura. Înainte de a auzi ce-i învățăm, tinerii văd ce facem.

De aceea Pavel îi cere lui Tit întâi exemplaritate în fapte bune. Tit trebuie să fie îi inspire pe tineri atât prin exemplul personal, cât și prin învățătura sănătoasă. Exemplul este văzut, iar învățătura este auzită. Amândouă trebuie să meargă mână în mână pentru influență maximă. Nici învățatură fără exemplu, dar nici exemplu fără învățatură.

O vorbă din popor spune că „oamenii când nu mai pot da exemplu dau sfaturi”. Ce crezi că e adevărat și ce e fals în expresia aceasta?

„Iar în învățatură”

Învățătura este extrem de importantă. Tit trebuie să-i învețe pe tineri. Însă el trebuie să se asigure că are mai întâi atitudinea potrivită față de ei („să-i sfătuiască”, nu să poruncească), apoi că este un exemplu practic („pildă de fapte bune”) și abia după aceea să le dea învățătura.

„dă dovadă de curăție, de vrednicie, de vorbire sănătoasă și fără cusur”

Învățătura lui Tit trebuia să fie definită de trei calități: integritate, seriozitate și sănătate.

Integritate sau curăție în învățatură poate însemna motivație curată (spre deosebire de falșii învățători care învățau pentru „un câștig mârșav”).

Ce alte motivații greșite pot avea învățătorii creștini?

Povestește o situație în care ai făcut un lucru bun cu o motivație greșită.

Seriozitate se poate referi la maniera sau metoda de transmitere a învățăturii. Transmitem Cuvântul Domnului și trebuie s-o facem cu toată seriozitatea.

Dă exemple de metode nereserioase care subminează mesajul creștin transmis.

Care este riscul dacă un predicator este neserios, prea glumeț sau superficial?

Ai fost pus în situația de a respinge un mesaj din cauza mesagerului? Povestește.

Sănătatea învățaturii se poate referi la conținut, la mesajul în sine. Noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu... Dacă *integritatea* vizează caracterul, iar *seriozitatea* are de-a face cu metoda, *sănătatea* ține de conținut.

Dă exemple de învățături nesănătoase transmise în zilele noastre.

Cum identifici învățăturile bolnave, „cancerigene”?

Care dintre cele trei aspecte (integritatea mesagerului, seriozitate în abordare, sănătatea învățurii) contează cel mai mult pentru tine? De ce?

„ca potrivnicul să rămână de rușine și să nu poată să spună nimic rău de noi.”

Care este motivația invocată de Pavel? Potrivnicul poate să se refere la un om sau la diavolul. El trebuie să rămână de rușine. Trăind și învățând astfel nu îi vom da prilejul să spună ceva rău despre noi, creștinii.

Notează situații în care oamenii au avut motive întemeiate să-i vorbească de rău pe creștini?

Povestește o situație în care din cauza ta Numele lui Dumnezeu a fost vorbit de rău.

Povestește o situație în care „potrivnicul a rămas de rușine”.

CONTACTEAZĂ ucenicul 1:1

- Spune-i că te-ai rugat pentru el. Roagă-te înainte, ca să nu minți!
- Cere-i noi motive de rugăciune.
- Întreabă-l dacă și-a pregătit studiul și ce aplicații a găsit.

EVANGHELIZARE

Fii cel dintâi în fapte bune acasă. Trăiește Evanghelia!

NOTIȚE

LA SLUJBA PUBLICĂ DE DUMINICĂ DIMINEAȚA

- Vino la timp.
- Vino pregătit să te închini.
- Roagă-te cu pasiune.
- Cântă din toată inima.
- Ascultă cu atenție.
- Slujește-i pe frații tăi.

LA GRUPUL DE UCENICIZARE

- Vino la timp și cu consecvență.
- Vino pregătit să dai și să primești.
- Împărtășește motive de rugăciune.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grup.
- Participă la studiu, împărtășind aplicațiile pe care le-ai găsit.
- Slujește împreună cu ceilalți ucenici.
- Roagă-te și invită prieteni la grup pentru a auzi evanghelia.

LA ȘCOALĂ. LA SERVICIU. LA PIAȚĂ. ÎNTRE VECINI. ÎNTRE PRIETENI.

- Fii cel dintâi în fapte bune!
- Mărturisește-ți credința ta prin fapte.
- Roagă-te pentru ocazii de a spune despre credința ta.
- Împărtășește evanghelia unei persoane

LECȚIA 11

Tit 1:9-10

ROAGĂ-TE! (acasă)

- Fii mulțumitor pentru că ai încheiat două luni de ucenicizare.
- Fii mulțumitor pentru ucenicul 1:1.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grupul tău pe nume.
- Cere perseverență și har în cele trei luni care au rămas.

STUDIAZĂ CUVÂNTUL! (acasă)

- Citește „învățătura sănătoasă” din Tit 1:16-2:10.
- Studiază Tit 2:9-10 cu ajutorul explicațiilor din acest ghid.
- Completează spațiile libere cu răspunsurile tale.
- Aplică ce ai înțeles și pregătește-te să povestești la grup.

„Sfătuiește **pe robi**

să fie **supuși** stăpânilor lor

să le fie **pe plac** în toate lucrurile,

să **nu le întoarcă vorba**,

să **nu fure** nimic,

ci totdeauna să dea dovadă de o **desăvârșită credincioșie**,

ca să facă în totul cinste învățaturii lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.”

Slavia era parte a societății antice și a rămas o realitate tristă până în vremurile moderne (slavia a fost abolită oficial în sec. XIX). Nici Hristos și nici Pavel nu au făcut din abolirea sclaviei un scop în sine. Unii cercetători cred că dacă toți sclavii din sec. I ar fi fost eliberați, societatea greco-romană ar fi intrat în colaps, atât de dependentă era lumea de atunci de instituția sclaviei. Se estimează că erau peste 50 de milioane de sclavi în tot Imperiul Roman, iar în Roma unul din trei locuitori era sclav. Mai trebuie adăugat faptul că nu toți sclavii erau obligați să muncească munci grele

sau să tragă la galere. Erau sclavi medici, profesori, antrenori etc. Cu toate acestea sclavia este dezumanizantă pentru că neagă demnitatea umană. Sclavii nu erau priviți ca oameni, ci ca unelte. Persoana lor era privită ca o marfă, care putea fi vândută și cumpărată. Voința lor era total anihilată de supunerea absolută față de stăpâni. Erau lipsiți complet de libertate. Toate acestea fac din sclavie o realitate abominabilă.

Citește săptămâna aceasta despre sclavie în Biblie. Notează ce descoperi.

Isus și apostolii nu își propun să îi elibereze fizic pe toți sclavii, dar își propun și reușesc să le aducă eliberarea sufletească, spirituală. Dacă mergi doar o milă cu soldatul roman, care te poate forța să faci asta, ești sclavul lui, dar dacă mergi două mile din propria ta dorință, atunci el e sclavul tău (Vezi Matei 5:41). Nu ai libertatea să nu mergi o milă, dar ai libertatea să mergi două mile. Isus S-a numit pe sine „rob, sclav”, care n-a venit să I se slujească, ci El să slujească (Marcu 10:42-45). Mântuitorul se identifică astfel cu sclavii și le aduce eliberarea spiritului, care este mai valoroasă decât cea a trupului.

Pavel, pe de altă parte, folosește imaginea sclaviei și a răscumpărării sclavilor pentru a ilustra mântuirea. Noi eram robi ai păcatului, Hristos a plătit prețul răscumpărării, acum suntem liberi de păcat, dar și robii/sclavii lui Hristos.

Caută în Noul Testament pasaje care vorbesc despre mântuire în termeni de răscumpărare, robie etc. Scrie ce înveți din ele.

De asemenea, Pavel îi sfătuiește pe sclavii care au prilej să se elibereze din sclavie să o facă (1 Corinteni 7:21-24). Tot Pavel mediază reconcilierea dintre un sclav fugar și stăpânul lui (vezi Filimon/Onisim). Pavel nu poate și nu își propune să schimbe realitatea exterioară a sclaviei din sec. I, dar poate și își propune să schimbe atitudinea interioară a sclavilor față de stăpâni și a stăpânilor față de sclavi (vezi Efeseni 6:5-9; Coloseni 3:22-25; 1 Timotei 6:1-2). Petru abordează sclavia în aceeași manieră (vezi 1 Petru 2:18-20).

Ce forme contemporane de sclavie crezi că există astăzi?

Cum ar trebui să ne raportăm noi, creștinii, la acestea?

Care ar fi astăzi echivalentul sclavilor din vremea lui Pavel? De ce?

„să fie supuși stăpânilor lor”

Sclavii erau prin statutul lor social și legal supușii stăpânilor lor. Tit trebuie să le ceară să se comporte conform cu statutul. Existau revolte ale sclavilor, răzvrătiri la care se puteau asocia. Tit le cere să accepte autoritatea de deasupra lor. Această atitudine de supunere trebuia să se vadă în lucrul lor și în caracterul lor.

De ce îi sfătuiește Pavel prin Tit pe sclavi să fie supuși?

Ce crezi că înseamnă asta pentru sclavi?

Care este opusul atitudinii de supunere în relația sclavilor cu stăpânii lor?

„să le fie pe plac în toate lucrurile, să nu le întoarcă vorba”

Asta înseamnă să încerce să îndeplinească cerințele stăpânilor și să o facă fără comentarii, contraziceri, vociferări etc. Să lucreze și să-i respecte pe stăpâni.

De ce crezi că cei de la care se cere supunere/ascultare au tendința de a „întoarce vorba”?

Dacă ești copil/adolescent/tânăr/elev/student scrie din perspectiva ta.

Dacă ești soție/angajat/subordonat scrie din perspectiva ta.

Care este câștigul vociferărilor și al contrazicerilor între autoritate și cei care trebuie să se supună autorității?

Ce poți face ca să nu mai întorci vorba?

„să nu fure nimic”

Dincolo de ce fac cu fapta și cu vorba, Pavel vizează caracterul. Sursa faptelor și a vorbelor este inima, caracterul. Cunoscând mult mai bine gospodăria decât stăpânii lor, probabil că sclavii puteau fura din averea stăpânilor. Era ceva obișnuit. Tit trebuie să îi învețe pe sclavii creștini să nu fure. Asta înseamnă onestitate, care este o trăsătură de caracter.

Caută pasaje din Noul Testament care li se adresează creștinilor îndemnându-i să nu mai fure. Scrie ce înveți din ele.

Ce pot fura creștinii și cum? Dă exemple concrete din zilele noastre.

Cum te poți vindeca de furat? Scrie câteva acțiuni concrete.

„ci totdeauna să dea dovadă de o desăvârșită credincioșie”

Creștinismul nu este în primul rând o listă de „NU”-uri (*Să nu fure...*), ci mai degrabă o listă de „DA”-uri. *Să dea dovadă de o desăvârșită credincioșie* înseamnă caracter ireproșabil, demn de încredere.

Ce crezi că înseamnă „desăvârșită credincioșie” a sclavilor față de stăpâni?

De ce ar face sclavii asta?

Ce crezi că înseamnă „desăvârșită credincioșie” astăzi pentru fiecare dintre noi în relațiile de familie, biserică, școală, serviciu?

Cum poți cultiva acest mod de a fi? Dă câteva sugestii.

„ca să facă în totul cinste învățaturii lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.”

Pentru a treia oară în acest capitol, Pavel oferă motivația (*De ce-ul*): „ca să facă în totul cinste...”. Expresia aceasta *să facă în totul cinste* poate fi tradusă și prin: „să împodobască, să înfrumusețeze”. Verbul *kosmeo* era folosit pentru a descrie aranjarea bijuteriilor în ordine pentru a le etala frumusețea. Evanghelia este o bijuterie de o valoare inestimabilă, dar pentru a fi văzută trebuie expusă prin trăirea creștină. Sclavii prin purtarea și atitudinea lor, prin caracterul lor transformat de evanghelie făceau să strălucească „învățătura lui Dumnezeu”. Astfel, și stăpânii ajungeau să cunoască evanghelia, să fie transformați, iar viața sclavilor era îmbunătățită. Acesta este modul în care creștinismul a schimbat viața sclavilor!

Viața noastră poate face să strălucească frumusețea învățaturii creștine sau s-o discrediteze.

Ce poți face tu săptămâna aceasta pentru a pune în lumină puterea evangheliei de a vindeca relațiile?

Cum te ajută învățătura lui Dumnezeu să faci față relațiilor dificile?

Cum ajută ascultarea ta de învățătura lui Dumnezeu să strălucească frumusețea evangheliei?

Fii preocupat săptămâna aceasta să expui prin viața ta valoarea învățaturii creștine. Scrie câteva lucruri concrete pe care crezi că trebuie să le faci în acest sens.

CONTACTEAZĂ ucenicul 1:1

- Spune-i că te-ai rugat pentru el. Roagă-te înainte, ca să nu minți!
- Cere-i noi motive de rugăciune.
- Întreabă-l dacă și-a pregătit studiul și ce aplicații a găsit.

EVANGHELIZARE

Fii cel dintâi în fapte bune acasă. Trăiește Evanghelia!

LA SLUJBA PUBLICĂ DE DUMINICĂ DIMINEAȚA

- Vino la timp.
- Vino pregătit să te închini.
- Roagă-te cu pasiune.
- Cântă din toată inima.
- Ascultă cu atenție.
- Sluștește-i pe frații tăi.

LA GRUPUL DE UCENICIZARE

- Vino la timp și cu consecvență.
- Vino pregătit să dai și să primești.
- Împărtășește motive de rugăciune.
- Roagă-te pentru ceilalți ucenici din grup.
- Participă la studiu, împărtășind aplicațiile pe care le-ai găsit.
- Sluștește împreună cu ceilalți ucenici.
- Roagă-te și invită prieteni la grup pentru a auzi evanghelia.

LA ȘCOALĂ. LA SERVICIU. LA PIAȚĂ. ÎNTRE VECINI. ÎNTRE PRIETENI.

- Fii cel dintâi în fapte bune!
- Mărturisește-ți credința ta prin fapte.
- Roagă-te pentru ocazii de a spune despre credința ta.
- Împărtășește evanghelia unei persoane

